

BUDIMIR & PARTNERI

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT
17-02-2017

Split, 10.02.2017.god.

4St-39/2015

Predano za poštu obično-prop. dno. 2017
POŠTA
Dvoj. prijenos
Taložnica
KN

Vjerovnika:

TROMONT d.o.o., Split, Dračevac 11, OIB: 30461667075, zastupano po direktoru Ivanu Parčini, a ovaj po punomoćniku Marinu Budimiru, odvjetniku u OD BUDIMIR & PARTNERI d.o.o. iz Splita, Tolstojeva 35A.

Dužnik:

Stečajna masa stečajnog dužnika INTERMARKET d.o.o. u stečaju, Split

PODNEŠAK VJEROVNIKA

Vjerovnik je u spis već dostavio original punomoć za zastupanje po iskazanom OD prilikom uvida u sudski spis (stanica spisa 943).

Nije sporno da je na raspravi održanoj dana 04.04.2002.god. u stečajnom postupku nad društvom Inetermarket d.o.o. po toč. II utvrđena tražbina II isplatnog reda i to točno pod stavkom 14 za iskaznog vjerovnika u priznatom iznosu od 16.818.609,52 kn (stranica spisa 406).

Vjerovnik je kao tužitelj vodio parnični postupak radi isplate 4.900.000,00 kn + zsk od 28.08.1999.god. protiv tuženika Zlatni rat d.d. Bol, sve temljem Ugovora o cesiji br. U-110-99 i U-111-99 sklopljenih između tužitelja i stečajnog dužnika od dana 20.08.1999.god., a kojim ugovorima o cesiji je stečajni dužnik prenio svoje potraživanje koje on ima prema tuženiku upravo vjerovniku kao tužitelju. Predmetni spor se vodio pred TS ST pod posl. br. XIP-282/2005 i prvostupanjskom presudom od 03.05.2005.god. tužbeni zahtjev je odbijen, da bi pravomoćnom presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda RH od 31.01.2006.god. pod br: PŽ-5905/05-3 tužbeni zahtjev bio u cijelosti usvojen, te naloženo plaćanje i troškova postupka u visini od 210.510,00 kn s zsk.

Dokaz: uvid u presude XIP-282/2005, PŽ-5905/05-3. koje se dostavljaju.

Ovim putem se izvještava sud kako se Vjerovnik uspio naplatiti po citiranoj pravomoćnoj presudi u iznosu glavnice od 4.900.000,00 kn, s zsk u ukupnom iznosu od 2.244.895,41 kn, odnosno uspio se naplatiti ukupno za iznos od 7.144.895,41 kn, sve prema specifikaciji Obračuna „Split, 23.09.2016.“ koji se dostavlja u prilogu.

Dokaz: uvid u Obračun „Split, 23.09.2016.“ koji se dostavlja.

Slijedom navedenog, Vjerovnik umanjuje svoju (već priznatu) tražbinu u iznosu od 16.818.609,52 kn za naplaćeni iznos od 7.144.895,41 kn, pa se ima smatrati da tražbina Vjerovnika II isplatnog reda iznosi 9.673.714,11 kn.

Budimir & partneri
odvjetničko društvo d.o.o.

Tolstojeva 35A
21 000 Split, Hrvatska

tel : 021 348 178
faks : 021 332 394
info@budimir.hr

Trgovački sud u Splitu
MBS : 060329985
OIB : 62353690175

Temeljni kapital: 350.000,00 kn
uplaćen u cijelosti

članovi uprave:
M. Budimir i M. Rošić

Erste&Steiermärkische Bank d.d.
IBAN: HR5024020061100742809

ODVJETNICI

Marin Budimir
Mišel Rošić
Damir Tomić
Nenad Čović
Marina Šare
Duje Domazet

ODVJETNIČKI VJEŽBENICI

Domagoj Mrčelić

POSLOVNA TAJNICA

Gorana Mimica

BUDIMIR & PARTNERI
odvjetničko društvo d.o.o.
21000 Split, Tolstojeva 35 A
naš broj : 1500-53-01

BUDIMIR&PARTNERI

PUNOMOĆ

kojom ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupaju (brane)

BUDIMIR&PARTNERI

odvjetničko društvo d.o.o.

i to : Marin Budimir, odvjetnik
Mišel Rošić, odvjetnik
Damir Tomić, odvjetnik
Nenad Čović, odvjetnik
Marina Šare, odvjetnica
Duje Domazet, odvjetnik

21-12-2016

Predano za poštu
POŠTA
Broj prijave
Tiskovna

u stečajnom postupku
koji se vodi pred : Trgovačkim sudom Split
pod poslovnim brojem : St-93/2001
na tužbu (prijedlog, optužnicu) :
protiv : Intermarket d.o.o.
radi : stečaj.....

Ovlašćujem (o) ih, da me (nas) zastupaju u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzimaju sve pravne radnje i upotrebe sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnose tužbe, prijedloge i ostale podneske, da dadu u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) primaju novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaju potvrde.

Pristajem (o) da ih za slučaj spriječenosti zamijene:

odvjetnički vježbenik Domagoj Mrčelić.

Za slučaj spora glede nagrade pristajem (o) na nadležnost Općinskog suda u Splitu.

U Splitu dne. 15.12.2016.g.

TROMONT
Split, Dračevac 11

TROMONT d.o.o. Split
zastupano po
Ivan Parčina, predsjednik uprave

Budimir & partneri
odvjetničko društvo d.o.o.

Tolstojeva 35A
21 000 Split, Hrvatska

tel : 021 348 178
faks : 021 332 394
info@budimir.hr
www.budimir.hr

Trgovački sud u Splitu
MBS : 060329985
OIB : 62353690175

Temeljni kapital: 350.000,00 kn
uplaćen u cijelosti

Članovi uprave:
M. Budimir i M. Rošić

Erste&Steiermärkische Bank d.d.
IBAN: HR5024020061100742809

Privredna banka Zagreb d.d.
IBAN: HR1623400091110811640

ODVJETNICI

Marin Budimir
Mišel Rošić
Damir Tomić
Nenad Čović
Marina Šare
Duje Domazet

ODVJETNIČKI VJEŽBENICI

Domagoj Mrčelić

POSLOVNA TAJNICA

Gorana Mimica

Poslovni broj: XIP-282/2005

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

TRGOVAČKI SUD SPLIT po sucu pojedincu ovog suda mr. sc. Mladenu Pavlović, u pravnoj stvari tužitelja «TROMONT» d.o.o. Split, kojeg zastupa Iva Nenadić-Vuletić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika «ZLATNI RAT» d.d. Bol na Braču, zastupan po pun. Vedrani Garafulić-Kukoč i Ivici Restović, odvjetnicima u Splitu, radi isplate 4.900.000,00 kn. i spp, te prijedloga za određivanje privremene mjere osiguranja novčane tražbine, nakon održane glavne, usmene i javne rasprave zaključene dana 3. svibnja 2005.god. u prisutnosti punomoćnika stranaka, donio je i objavio,

p r e s u d u

Tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

«Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju temeljem ugovora o cesiji br. U-110-99 i U-111-99 sklopljenih između tužitelja i tvrtke «Intermarket» d.o.o. Split, dana 20. 8. 1999. god. o kojim ugovorima je uredno obaviješten, a sve za izvedene radove na hotelskom naselju ELAPHUSA u Bolu na Braču iznos od 4.900.000,00 kn. sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 28. 8. 1999. god. do isplate, sve u roku 8 dana i pod prijetnjom ovrhe» se odbija.

r i j e š i o j e

I - Prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere osiguranja novčane tražbine koja glasi:

«Zabranjuje se Zavodu za platni promet sada Financijskoj agenciji – Podružnici Split, da sa računa Zlatnog rata d.d. Bol, isplaćuje tuženiku ili po nalogu tuženika trećoj osobi iznos od 4.900.000,00 kn.

Ova privremena mjera stupa na snagu odmah i trajati će do pravomoćnog okonačnja ovog postupka» **se odbija.**

II – Tužitelj je dužan platiti tuženiku parnični trošak u iznosu 420.980,00 kn. u roku 8 dana.

Obrazloženje:

Žalbeni sud je iz iznijetih razloga u svojem rješenju br. XXXVIII-PŽ-1346/02-4 od 14. prosinca 2004.god. ukinuo presudu ovog suda br. XI P-2258/2000 od 27. studenog 2001.god. i predmet vratio ovom sudu na ponovni postupak.

U nastavljenom postupku tužitelj je ostao kod svojih navoda i prijedloga iznesenih u dosadašnjem tijeku spora, te u dodatnom podnesku kojeg je predao na raspravi dana 3. 5. 2005. god. U tom podnesku ponavlja, da predmetni ugovori o cesiji zaključeni između tužitelja i «Intermarketa», nisu nikada bili raskinuti. Da navedene ugovore tužitelj nije smatrao raskinutim ide u prilog i dana izjava tužitelja, na ročištu za ispitivanje uvjeta za otvaranjem stečajnog postupka nad «Intermarketo» dana 14. prosinca 2001. god. Da ugovori o cesiji nisu raskinuti niti sa tužiteljem niti sa Adriagradsnjom, dokaz je i zaključena nagodba od 24. siječnja 2002. god. između tuženika «Intermarketa, Adriagradsnje i Credo banke. To ukazuje na neistinitost tvrdnje tuženika da prema Intermarketu ima nepodmirenih obveza samo u iznosu od cca.1 milijun kuna. Također, da je neistinita tvrdnja tuženika, da izvan dogovora sa Intermarketo nije želio platiti, niti jednom izvoditelju radova, a istovremeno da to nije ni mogao učiniti, jer da bi time premašio svoje obveze plaćanja po okončanoj situaciji, jer da je tuženik rasporedio sredstva kredita dobivenog od Credo banke i onima koji se nisu nalazili na popisu Intermarketa, dakle svima, samo ne tužitelju. Radi toga ustraje u svojem postavljenom tužbenom zahtjevu i prijedlogu za određivanje predložene privremene mjere osiguranja postavljene još podnesom od 31. 5. 2001.god.

Tuženik je također ostao kod svojih dosadašnjih navoda i prijedloga, a glede navoda iz cit. podneska tužitelja ustraje u tvrdnji, da su sporne cesije stornirane i da je to upravo učinio Intermarket, a što je tužitelju bilo poznato. Pored toga napominje da je tuženik svoju obvezu prema Intermarketu u cijelosti podmirio, pa prema tome da nema obveze ni naspram tužitelju. Predlaže pribaviti ovosudni spis ovog suda P-2086/99 u kojem je tužitelj bio podnio tužbu protiv Intermarketa i Zlatnog rata na solidarnu isplatu

iznosa od 4.900.000,00 kn, ali je u odnosu na Zlatni rad povukao tužbu, jer je bio samo u stvarnom poslovnom odnosu sa Intermarketom, a ne i sa tuženikom, što je utvrđeno u postupku pod poslovnim brojem P-2086/99.

Tužitelj je na to odgovorio, da storniranje ugovora o cesiji predstavlja samo manevar Intermarketa i tuženika, kako bi se prema tužitelju izbjegla obveza. Tužitelj ne osporava, da mu je u tom postupku dosuđen utuženi iznos, ali što mu to vrijedi kada se do danas nije naplatio niti jedne kune, zbog otvorenog stečajnog postupka nad «Intermarketom».

Napominje da je stečajni postupak nad «Intermarketom» d.o.o. Split, je otvoren rješenjem ovog suda X ST-93/2001 od 11. veljače 2002.god, a presuda u predmetu P-2086/99 je od 3 siječnja 2001.godine.

Žalbeni sud pored ostalog upozorava, da ukoliko je ovaj sud smatrao da se radi o cesijama radi naplaćivanja u smislu čl. 444 st. 2. i 4. ZOO-a (NN53/91-88/01) je trebao utvrditi, da li je dužnik svoju obvezu eventualno ispunio ustupitelju, jer dužnik ustupljenog potraživanja može ispuniti svoju obvezu i ustupitelju, čak i kada je o ustupanju obaviješten, što sud nije učinio, niti je dao bilo kakve razloge za to.

U ponovnom postupku izveden je dokaz pregledom i čitanje isprava priloženih spisu koje su stranke dostavile u dokazne svrhe, te je izvršen uvid u ovosudni spis P-2086/99.

Pregledom tog spisa je razvidno, da je 3. 7. 2001.god. donesena pravomoćna prvostupanjska presuda (potvrđena presudom VTS RH Zagreb br. XX PŽ-6404/01-2 od 21. 12. 2004. god), dakle prije pobijane presude od 27. 11. 2001.god. U tom sporu bilo je tretirano i pitanje potraživanja tužitelja po predmetne dvije cesije od 28. 8. 1999. god. glede kojih je ovaj sud zauzeo stav, da u pogledu spronih cesija na koje sudski vještak upućuje jedna na 2.400.000,00 kn. i druga na 2.500.000,00 k., za njihovu valjanost nije potreban pristanak cesusa Zlatnog rata, kao investitora ukoliko je tuženik («Intermarket») u trenutku njihova izdavanja doista imao određena potraživanja prema cesusu (Zlatnom ratu). Međutim, kako su navedene cesije izdane sa svrhom plaćanja, odnosno ustupanja umjesto ispunjenja obveze i plaćanja za izvršene radove tužitelja tuženiku, onda je tuženik (Intermarket) prema tužitelju (Tromont) i dalje u obvezi glede iznosa od 4.900.000,00 kn. sve dok navedene cesije ne budu i naplaćene. Kraj činjenice da tuženik (Intermarket) navedene cesije nije proveo u svojim poslovnim knjigama kako i sam sudski vještak za knjigovodstvo navodi, da za toliko nije umanjio svoje potraživanje prema investitoru (Zlatnom ratu) kao cesusu, nego je baš suprotno istog dopisom od 2. 1. 2000.god. obavijestio da navedene cesije stornira kao nevažeće u odnosu na tužitelja, te da cesus po istima nije postupio, ovaj sud smatra da se tuženik (Intermarket) nije oslobodio svoje obveze podmire i iznosa od 4.900.000,00 kn. koji su tužitelju sa pripadnostima i dosuđeni što tužitelj tijekom ovog postupka i ne osporava. Kod takvog zauzetog stajališta u presudi broj XIP-2086/99 od 3. srpnja 2001. god. ovaj sud nije mogao isto promijeniti u ukinutoj presudi br. XIP-2258/20000 od 27. studenog 2001. god. koja je uslijedila nakon toga. Šad kada je ta presuda pravomoćna, a takav stav je

Also base

For the
new
book
of 2000

[illegible]

Odluka o trošku je utemeljena na odredbama čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a (NN 53/91-117/03) i važeće OT-e. Tuženik je zatražio trošak kao u dosadašnjem tijeku posutpka uvećan za zastupanje na raspravi 3. 5. 2005.god. prema vrijednosti predmeta spora više 22% PDV-a. Dakle, pored troškova tuženika navedenog u odluci od 27. studenog 2001.god. u iznosu 355.100,00 kn, tuženikuk je priznat daljnji trošak za

zastupanje na raspravi 3. 5. 2005.god. 54.000,00 kn, te 22% PDV-a 11.880,00 kn. ili
ukupno 420.980,00 kn.

U Splitu, 3. svibnja 2005. god.

S U D A C

mr. sc. Mladen Pavlović
Za točnost otpravka:

Dragica Budimir

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo
žalbe Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u
roku od osam dana od dostave prijepisa ove presude, putem ovog suda, u pisanom obliku,
u tri primjerka.

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

15 -02- 2006

Predano za poštu obično-prop. uno. 20
POŠTA R
Broj primjeraka i priloga
Taksirano KN POTPIS

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

XXXVIII Pž-5905/05-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sci. Nenada Šepića, kao predsjednika vijeća, te Alice Pelicarić i Zdravka Momčinovića kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TROMONT d.o.o. Split, koga zastupa Iva Nenadić-Vuletić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika ZLATNI RAT d.d. Bol na otoku Braču, koga zastupaju Vedrana Garafulić-Kukoč i Ivica Restović, odvjetnici iz Splita, radi isplate 4.900.000,00 kn, te povodom prijedloga radi osiguranja novčane tražbine određivanjem privremene mjere, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj XI P-282/2005 od 3. svibnja 2005. god., na sjednici vijeća održanoj dana 31. siječnja 2006. god.

presudio je

Žalba tužitelja izjavljena na presudu Trgovačkog suda u Splitu broj XI P-282/2005 od 3. svibnja 2005. god. i na rješenje o troškovima usvaja se te se preinačava presuda i rješenje o troškovima i sudu.

1. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju temeljem Ugovora o cesiji broj U -110-99 i U -111-99 zaključenih između tužitelja i tvrtke «Intermarket» d.o.o. Split dana 20. 08. 1999. god., za radove izvedene na hotelskom naselju «Elaphusa» u Bolu na Braču iznos od 4.900.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 28. kolovoza 1999. god. pa do isplate u roku od 8 dana.
2. Tuženiku se nalaže plaćanje tužitelju troškova parničnog postupka u iznosu od 210.510,00 kn u roku od 8 dana.

riješio je

Žalba tužitelja izjavljena na rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj XI P-282/2005 od 3. svibnja 2005. god. u dijelu kojim je tužitelj odbijen sa prijedlogom za određivanje privremene mjere odbija se i rješenje u tom dijelu potvrđuje.

Obrazloženje

Pobijanom presudom broj XI P-282/2005 od 3. svibnja 2005. god. Trgovački sud u Splitu odbio je tužitelja sa tužbenim zahtjevom koji zahtjev glasi:

«Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju temeljem Ugovora o cesiji broj U-110-99 i U-111-99 sklopljenih između tužitelja i tvrtke «Intermarket» d.o.o. Split dana 20. 08. 1999. god. o kojima je ugovorima uredno obaviješten, a sve za izvedene radove na hotelskom naselju Elaphusa u Bolu na Braču iznos od 4.900.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 28. 08. 1999. god. do isplate, sve u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe».

Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj XI P-282/2005 od 3. svibnja 2005. god. odbijen je tužiteljev prijedlog za određivanje privremene mjere radi osiguranja naplate utuženog potraživanja od 4.900.000,00 kn.

Istim je rješenjem tužitelj obavezan platiti tuženiku parnični trošak u iznosu od 420.980,00 kn u roku od 8 dana (točka II izreke rješenja).

Prema navodima obrazloženja tužitelj je i u ponovljenom prvostupanjskom postupku (presuda toga suda broj P-2258/00 od 27. studenog 2001. god. ukinuta rješenjem ovog suda broj PŽ-1346/02-4 od 14. prosinca 2004. god.) ustrajao kod tvrdnje kako sporni ugovori o cesiji (zaključeni između cesusa Intermarket d.o.o. – cesionara Tromont d.o.o. o kojima je cesus Zlatni rat d.d. obaviješten – list 12 i 13 spisa) nisu nikada bili raskinuti, te na toj tvrdnji i dalje temelji svoj tužbeni zahtjev protiv tuženika – na isplatu iznosa od 4.900.000,00 kn (cesija na iznos od 2.500.000,00 i cesija na iznos od 2.400.000,00, odnosno ukupno 4.900.000,00 kn), te nadalje navodi kako je i tuženik u ponovljenom prvostupanjskom postupku ustrajao kod svojih tvrdnji da je Intermarket d.o.o. sporne cesije «stornirao», što je tužitelju bilo poznato. Iz ovih navoda evidentan je tuženikov stav kako je Intermarket d.o.o. mogao valjano (dakle sa pravnim učinkom) – običnom, jednostranom izjavom – «stornirati» sporne ugovore o cesiji.

U obrazloženju svoje ponovne odbijajuće presude sud prvog stupnja navodi kako nije mogao usvojiti tužbeni zahtjev stoga jer postoji pravomoćna presuda istog suda broj P-2086/99 kojom (presudom) je isti sud ovdje tužitelju (u postupku koji je tužitelj vodio protiv Intermarket d.o.o.) dosudio isplatu (iznosa od 5.733.648,20 kn)

koji u sebi supsumira i ovdje sporni iznos od 4.900.000,00 kn jer je u tom postupku ovdje sporne cesije držao nevažećim u odnosu na tužitelja jer ih je Intermarketa d.o.o. „stornirao“ pa da cesus (ovdje tuženik Zlatni rat d.d.) po njima nije postupio. Stoga prvostupanjski sud drži da je «vezan» stavom koji je u toj presudi iznio i presudom kojom je tužitelju već jedanput dosuđeno istih 4.900.000,00 kn, pa da mu stoga ne može taj iznos ponovno (po predmetnim spornim cesijama) dosuditi u ovom predmetu.

U odnosu na predloženu mjeru osiguranja prvostupanjski sud u obrazloženju navodi kako tužitelj nije dokazao zakonske pretpostavke iz čl. 296. u vezi s člankom 292. st. 2. Ovršnog zakona, posebno kako tužitelj nije učinio vjerojatnom postojanje svoje tražbine kao ni opasnost da će protivnik osiguranja (tuženik) spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način s njome nedopušteno raspolagati. Slijedom toga je predlagatelja sa prijedlogom odbio.

Odluku o trošku navodi da je donio primjenom odredbe članka 154. st. 1. i. 155. ZPP-a te primjenom važeće Odvjetničke tarife.

Na tu je presudu i rješenje žalbu uložio tužitelj iz svih razloga predviđenih odredbom čl. 353. Zakona o parničnom postupku, u bitnom upozoravajući kako je sud prvog stupnja pogriješio jer usprkos uputi iz ranijeg ukidnog rješenja ovog žalbenog suda, nije utvrdio jesu li sporni ugovori o cesiji raskinuti ili ne, te ponovno tvrdeći da cesije nisu pravovaljano raskinute jednostranom obaviješću Intermarketa d.o.o. tuženiku - cesusu. Slijedom takvog pogrešnog utvrđenja, ni predložena mjera osiguranja nije prihvaćena. Predlaže pobijanu presudu preinačiti i tužiteljev zahtjev u cijelosti usvojiti, odnosno ukinuti presudu i rješenje i vratiti na ponovno suđenje pred drugim raspravnim sucem.

Žalba je djelomično osnovana u odnosu na presudu i u dijelu rješenja kojim je odlučeno o troškovima postupka.

Ispitujući pobijanu odluku u granicama razloga navedenih u žalbi (čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, u daljnjem tekstu ZPP) i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. točka 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud je utvrdio kako je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio sadržaj isprava i dokaza koji se nalaze u spisu i iz činjenica koje je utvrdio izveo je nepravilan zaključak o postojanju ključne činjenice o raskidu spornih ugovora o cesiji, na kojoj činjenici je temeljio pobijanu odluku.

Kako je prvostupanjski sud proveo dokaz uvidom u sporne ugovore o cesiji te uvidom u dopis-obavijest Intermarketa d.o.o. tuženiku (o «storniranju» cesija), pobijanu presudu je valjalo preinačiti izvođenjem pravilnog zaključka o činjeničnom stanju i pravilnom primjenom materijalnog prava, pa je stoga sud drugog stupnja, uvaživši žalbu, pobijanu presudu preinačio.

Navedeno i iz razloga što je tijekom ovog postupka (dana 1. prosinca 2003. god.) stupio na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj 117/03) kojim sud više nije ovlašten izvoditi dokaze po službenoj dužnosti nego pribavlja i izvodi samo one dokaze koje su predložile stranke (čl. 220. st. 2. ZPP-a, čl. 225. ZPP-a, 289. ZPP-a i dr.), a novih dokaznih prijedloga koje sud ne bi proveo u konkretnom slučaju nije bilo.

Spornim ugovorima o cesiji cedent i cesionar su izvršili ustupanje potraživanja «umjesto ispunjenja» jer je Intermarket d.o.o. tim cesijama «izmirio» i «podmirio» svoje obveze prema cesionaru-ovdje tužitelju (po izvršenim radovima na objektu «Bonaca»). Ovo je jasno sadržano u člancima 3. jedne i druge sporne cesije. Slijedom naznačenog evidentno je da se (u oba slučaja) radi o cesiji iz članka 444. st. 1. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 91/96, dalje ZOO).

Prema toj odredbi kad dužnik mjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoje potraživanje ili jedan njegov dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljenog potraživanja.

Osnovni značaj takve cesije, dakle cesije «umjesto ispunjenja» je u tome što je cedentova ugovorna obveza prema cesionaru iz takove cesije ispunjena samim zaključenjem ugovora, jer ustupljeno potraživanje u trenutku sklapanja ugovora prelazi u imovinu primatelja te se obveza ustupitelja gasi do iznosa ustupljenog potraživanja, a obavijest dužniku (cesusu – u konkretnom slučaju tuženiku) ima značenje davanja na znanje dužniku da je između cedenta i cesionara već izvršeno ustupanje vjerovnikovog potraživanja novom vjerovniku – cesionaru, a ne radi toga da bi dužnik – cesus dao svoj pristanak na predmetno ustupanje. Stoga je odnos tuženika (cesusa) prema tužitelju kao cesionaru nastao u trenutku sklapanja ugovora o cesiji i nije ni na koji način prestao jer tuženik nije dokazao da bi predmetni ugovori o cesiji bili raskinuti.

Naime, kako se dvostrano obvezni ugovori (u ovom slučaju obje sporne cesije) ne mogu pravovaljano raskinuti jednostranom izjavom jedne od suugovornih stranaka (kakovu je u ovom slučaju Intermarket d.o.o. izjavio cesusu, a ne svom suugovaratelju cesionaru), valja izvući zaključak da sporni ugovori o cesiji nisu raskinuti.

Kako utvrđene činjenice nedvojbeno upućuju na zaključak o činjeničnom stanju (zaključeni ugovori o ustupanju potraživanja – cesiji koji nisu raskinuti), pravilnom je primjenom materijalnog prava odredbe članka 444. st. 1. ZOO-a u vezi čl. 16. istog Zakona zaključiti da postoji tuženikova obveza isplate tužitelju po cediranim potraživanjima.

Pri tome valja napomenuti da sud koji odlučuje o ovom tužbenom zahtjevu ne može raspravljati o osnovanosti pravomoćne presude u predmetu po tužbi tužitelja Tromont d.o.o. protiv tuženika Intermarket d.o.o.

Kako je sud prvog stupnja proveo sve dokaze koje su stranke predložile (a iz njih proizlazi da se radi o cesijama iz čl. 444. st. 1. ZOO-a te da one nisu pravovaljano raskinute), drugostupanjski sud je presudu preinačio na temelju svih utvrđenih činjenica (po strankama) predloženim i (po sudu) provedenim dokazima.

Slijedom iznijetog ovaj sud je žalbu tužitelja usvojio i presudu suda prvog stupnja preinačio, a sve temeljem odredbe članka 373. st. 1. točka 2. ZPP-a.

Rješenje kojim je odbijena privremena mjera pravilno je i zakonito. Ovo stoga što tužitelj kao predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnom jednu od kumulativno potrebnih pretpostavki koje Zakon predviđa da bi se ta mjera odredila (postojanje opasnosti iz čl. 296. Ovršnog zakona, „Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03). Stoga je rješenje suda prvog stupnja u tom dijelu valjalo potvrditi (čl. 380. st. 1. točka 2. ZPP-a).

Kako je ovaj sud preinačio odluku suda prvog stupnja povodom izjavljenog pravnog lijeka dužan je odlučiti o troškovima cijelog postupka (čl. 166. st. 2. ZPP-a).

Prema odredbi članka 154. ZPP-a stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

Pri odlučivanju koje će se troškovi stranci nadoknaditi uzimaju se u obzir samo oni troškovi koje sud ocijeni potrebnim brižljivo ocjenjujući sve okolnosti (čl. 155. ZPP-a). Sud odlučuje i o visini tih troškova, a ako je propisana tarifa za nagrade odvjetnika troškovi se odmjeravaju prema toj tarifi.

Prema odredbi članka 164. st. 1. i 2. ZPP-a o naknadi troškova sud odlučuje na određeni zahtjev stranke, bez raspravljanja. Stranka je dužna u zahtjevu za naknadu troškova stranka je dužna određeno navesti troškove za koje traži naknadu i to najkasnije do završetka raspravljanja koje prethodi odlučivanju o troškovima (st. 3.).

Prema podacima u spisu (zapisnik na listu 177 spisa) proizlazi da je tužitelj (koji ima pravo na troškove jer je uspio u ovoj parnici) zahtijevao naknadu troškova tako da je na ročištu na kojem je zaključeno raspravljanje zatražio troškove „tužbe, podnesaka, zastupanja, žalbe, PDV-a 22% i pristojbe“. Uz tako, općenito postavljen zahtjev tužitelj nije dostavio troškovnik pa stoga za tražene troškove nema određenog zahtjeva u smislu odredbe članka 164. st. 2. ZPP-a. Tužitelj, je dakle bio dužan određeno navesti za koju konkretno poduzetu radnju troškove traži, kada je tu radnju poduzeo i koliki iznos naknade za svaku od poduzetih radnji traži.

Jedini trošak koji je tužitelj popisao je trošak koji je popisao u samoj tužbi te u žalbama (list 3, 161 i 196 spisa), pa se u tom dijelu ne bi moglo zaključiti kako tužitelj nije određeno zatražio trošak.

Stoga je odlučeno samo o tim nastalim troškovima dok o ostalim traženim troškovima ovaj sud nije odlučivao jer tužitelj određeni zahtjev za troškove nije postavio.

Slijedom toga tužitelju su troškovi određeni prema vrijednosti predmeta spora koji je tužitelj u tužbi označio i iznosi 4.900.000,00 kn. Ta se vrijednost tijekom postupka nije mijenjala. Visina je određena primjenom važeće Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika («Narodne novine» broj 69/93, 87/93, 16/94 i 11/96, 91/04 i 37/05, dalje Tarifa) koja se primjenjivala u vrijeme poduzimanja pojedine radnje jer je tužitelja u ovom postupku zastupao punomoćnik – odvjetnik.

Tužitelj ima pravo na trošak za sastav tužbe od 25. 9. 2000. god. prema tbr. 7. točka 1. Tarife («Narodne novine» broj 69/93 87/93, 16/94 i 11/96) 4.930,00 boda i za sastav žalbe od 25. 1. 2002. god. prema tbr. 10. točka 1, 6.162,5 boda. Za sastav žalbe od 27. 6. 2005. god. prema Tarifi («Narodne novine» broj 91/94 i 37/05) trb. 10. točka 1. tužitelju pripada daljnjih 6.162,5 boda, odnosno ukupno 17.255,00 boda što iznosi 172.255,00 kn (tbr. 50). Tužitelj ima pravo na navedeni iznos obračunati i 22% pripadajućeg poreza na dodanu vrijednost (tbr. 42.) što iznosi daljnjih 37.960,00 kn, ili ukupno tužitelju pripada trošak od 210.510,00 kn što mu je dosuđeno.

U Zagrebu, 31. siječnja 2006. god.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
MR. SC. NENAD ŠEPIĆ, v.r.

Za točnost otpravka:

TROMONT

HR-21000 SPLIT, Dračevac 11 • Tel: +385 21 541 410; Fax: +385 21 541 425
E-mail: tromont@tromont.hr • www.tromont.hr

685

SPLIT, 23.09.2016.

STEČAJNI DUŽNIK:

INTERMARKET d.o.o.
Poljička cesta 39
21000 SPLIT
OIB:
MB: 3735273

1. OBRAČUN ZAKONSKIH ZATEZNIH KAMATA NA TEMELJU NAKNADNE NAPLATE DIJELA PRIJAVLJENIH TRAŽBINA
U STEČAJNOM POSTUPKU NAD STEČAJNIM DUŽNIKOM INTERMARKET d.o.o., Split
PREDMET : X ST 93/01

- 1.1. OBRAČUN ZAKONSKIH ZATEZNIH KAMATA NA IZNOS GLAVNICE

GLAVNICA	OD DANA	DO DANA	BROJ DANA	KAMATNJAK	RAZMJERNI KOEFIČIJENT	OSNOVICA	KAMATA
2.173,57	2.6.1999	31.12.1999	212	18,00	0,10454795	2.173,57	227,24
3.192.701,50	11.7.1999	31.12.1999	173	18,00	0,08531507	3.192.701,50	272.385,55
1.705.124,93	26.8.1999	31.12.1999	127	18,00	0,06263014	1.705.124,93	106.792,21
4.900.000,00	UKUPNO 1999						379.405,00
4.900.000,00	31.12.1999	31.12.2000	366	18,00	0,18000000	4.900.000,00	882.000,00
4.900.000,00	31.12.2000	31.12.2001	365	18,00	0,18000000	4.900.000,00	882.000,00
4.900.000,00	31.12.2001	11.2.2002	42	18,00	0,02071233	4.900.000,00	101.490,41
UKUPNO : 01.01.2000 - 11.02.2002							1.865.490,41
SVEUKUPNO							2.244.895,41

OBRAČUNAO:

KONTROLIRAO: